

Ötödik üzenet

Szőlőtők földje

Igeolvasmány: Fil 2,17; 1Móz 35,14; 2Tim 4,6

- I. A szőlőtő az önfeláldozó Krisztust jelképezi, azt a Krisztust, aki mindent feláldozott Önmagából, és az áldozatából új bort [Károli: mustot] termelt Isten és ember vidámítására – 5Móz 8,8; Bír 9,13; Zsolt 104,15a:**
- A. Krisztus a bortermelő, aki Önmagát feláldozza, hogy bort termeljen Isten és mások vidámítására.
 - B. A szőlőtőként Krisztus Isten számára és mások számára boldogságot termel.
- II. Ha kapcsolatba lépünk a szőlőtő által jelképezett Krisztussal, és megtapasztaljuk az Ő önfeláldozó életét, akkor Ő erőt fog adni nekünk, hogy áldozati életet éljünk, bort termelve mások és Isten boldoggá tételére – Róm 12,1; Ef 5,2; 2Kor 1,24:**
- A. Az Úr szuverenitása alatt olyan helyzetekbe kerülhetünk, ahol fel kell áldoznunk magunkat, hogy másokat boldoggá tegyünk – Róm 12,1; Ef 5,2:
 - 1. Ha egy ilyen helyzet közepette kapcsolatba lépünk az Úrral, akkor meg fogjuk tapasztalni Őt mint a bortermelő szőlőtőt, mint azt a Személyt, aki vidámságot ad Istennek és másoknak – Fil 3,1a.
 - 2. Krisztus szőlőtőként való megtapasztalásának kimenetele, hogy Őbenne, Őáltala, Ővele és Őrajta keresztül szőlőtővé válunk, amely Isten és ember vidámítására megtermel valamit.
 - B. Ha megtapasztaljuk Krisztust a mindent tartalmazó mivoltának ebben a szempontjában, sok borunk lesz, amit megihatunk, és „ittasak” és „örültek” leszünk Krisztussal, örömmel megtelve az Úrban – Jn 15,11; Csel 5,41; 13,52; Fil 3,1a; 4,4.
 - C. Önmagunkban nem tudunk áldozati életet élni, mert az életünk természeti élet, önző élet – Jób 2,4; Mt 16,25:
 - 1. Csak Krisztus élete áldozati élet.
 - 2. Krisztus mint az önfeláldozó Bárány bennünk él, és erőt ad nekünk, hogy mások számára feláldozzuk magunkat, és így vidámságot hozunk nekik, és boldoggá tegyük őket – 2Kor 4,12; Ef 5,2.
 - 3. Ha kapcsolatba lépünk az Úrral, és megtapasztaljuk az Ő önfeláldozó életét, akkor Ő erőt fog adni nekünk, és meg fog erősíteni minket ahhoz, hogy áldozatot hozunk Istenért és másokért – Jn 1,29; 20,22; 1Kor 15,45b; 6,17; Fil 4,13; Róm 12,1; Ef 5,2:
 - a. Minél inkább megtapasztaljuk Krisztust mint a szőlőtőt az Ő önfeláldozó életével, annál inkább erőt fogunk kapni ahhoz, hogy feláldozzuk magunkat, és így Istent és másokat boldoggá tegyünk.
 - b. „Ittasak” leszünk a boldogsággal, felismerve, hogy a legboldogabb ember az, aki a legönzertlenebb.
 - c. Boldogságot fogunk hozni azoknak, akik kapcsolatba lépnek velünk, és vidámságot fogunk hozni Istennek – 2Kor 1,24; 5,13a.
- III. Krisztus mint a bortermelő szőlőtő megtapasztalása által és az Ővele mint az új borral való betöltekezés által italáldozattá válhatunk Őbenne és Ővele – 1Móz 35,14; 2Móz 29,40-41; Fil 2,17; 2Tim 4,6:**
- A. Az italáldozat Krisztust mint azt a Személyt jelképezi, aki a valódi borként kiöntetik Isten előtt az Ő megaláztatásáért – 2Móz 29,40-41:
 - 1. Az italáldozat az alapvető áldozati felajánlásokon felül volt, és az egyik alapvető áldozati felajánlásra öntetett ki – 4Móz 15,1-10; 28,7-10.
 - 2. Az italáldozat bora Isten megaláztatásáért öntetett ki; azért öntetett ki, hogy Isten igyon – 2Móz 29,40-41:
 - a. Krisztus kiöntötte a lényét Istennek – Ésa 53,12.

- b. Krisztus a mennyei, szellemi bor, amely kiöntetik Istennek az Ő öröméért; Ő borként kiöntötte Magát, hogy Istent boldoggá tegye.
- B. Az italáldozat nemcsak Krisztust Magát jelképezi, hanem azt a Krisztust is, aki addig itat át minket Önmagával mint mennyei borral, amíg Ő és mi eggyé nem válunk, hogy Isten élvezetéért és meglegedéséért, valamint Isten épületéért kiöntessünk – Mt 9,17; Fil 2,17; 2Tim 4,6:
 - 1. Az italáldozat Krisztusnak mint a mennyei bornak az előképe, akit az áldozatot felajánló élvez, és ez így megtölti őt, és azt okozza, hogy borrá válik Isten számára – Fil 2,17:
 - a. Krisztusnak mint az áldozati felajánlásoknak a megtapasztalása által Krisztussal megtelt és átítatódott személyekké válunk – Ef 3,17; Gal 4,19.
 - b. A Krisztus, akit szubjektíven megtapasztalunk az áldozati felajánlásokként, borrá válik bennünk, azt okozva, hogy eksztatikusan boldogok és örömteliek legyünk – Mt 9,17; 2Kor 5,13a.
 - c. Végül átítatódunk Krisztussal mint a mennyei borral, és egyek vagyunk a borral, sőt, borrá válunk; ilyen módon alkalmasak vagyunk arra, hogy italáldozat legyünk – Mt 9,17; 2Kor 5,13a; Ef 5,2; Fil 2,17.
 - 2. Jákób kiöntött egy italáldozatot az oszlopra Béthelnél, ami azt mutatja, hogy az italáldozat Isten épületéért van – 1Móz 35,14:
 - a. A Béthelnél kiöntött bor nem a szőlőprésből származó közvetlen bor; hanem a közvetett bor azoktól, akik Krisztust borként élvezik, és akik Krisztussal mint borral átítatódnak.
 - b. Béthelben, Isten házában, a gyülekezetben mint Krisztus Testében, nekünk végül italáldozatként ki kell öntetnünk – 2Kor 12,15a.

IV. Pál apostol italáldozattá vált, amely kiöntetett a szentek hitének áldozatán és szolgálatán – Fil 2,17; 2Tim 4,6:

- A. Az italáldozat bora a Filippi 2,17-ben és 2Timótheus 4,6-ban nem más, mint a Máté 9,17 Krisztusa (bora), aki Pált átítatta, és borrá tette.
- B. Pál italáldozattá vált a gyülekezetért; ez azt mutatja, hogy az italáldozat nemcsak Isten imádatát, hanem különösen Isten épületét szolgálja.
- C. Azon alapelv alapján, hogy az italáldozathoz szükség volt egy alapvető áldozati felajánlásra, Pál úgy tekintett a hívők hitének áldozatára és szolgálatára, mint az alapvető áldozatra, amelyen italáldozatként kiönthette magát – Fil 2,17:
 - 1. A hit itt mindazt tartalmazza, amit a hívők Krisztusból megtapasztaltak és élveztek; végső soron magába foglalja azt, amik a hívők maguk.
 - 2. Az alapvető áldozati felajánlás, amire Pál italáldozatként kiöntötte magát, a filippibeli hívők hite volt:
 - a. A hívők hite, nem pedig a hívők maguk, az áldozat.
 - b. A hit, az ige és a Szellem egy – Róm 10,17; 8,9.
 - 3. A hit a Filippi 2,17-ben a Krisztus-tapasztalatunk, -élvezetünk és -nyereségünk végösszege:
 - a. A Krisztus-tapasztalatunk, -élvezetünk és -nyereségünk egy Istennek felajánlott édes áldozattá válik.
 - b. A Krisztus-élvezet révén mi megtapasztaljuk Krisztust, elnyerjük Krisztust, és birtokba vesszük Krisztust, valamint a lényünk alkatilag Krisztusból épül fel; ilyen módon a hitünk egy áldozattá válik, amelyet fel lehet ajánlani Istennek, és amelyre az italáldozatot ki lehet önteni.